

[Ingerlise Koefoed]

der nicheproduktion, når man skal snakke det fine politiske sprog.

Det er da også rigtigt, at en veludviklet offentlig sektor er et instrument, der skaber baggrund for bedre service. Når jeg har hæftet mig så meget ved mangelen på omtale af de mennesker, det drejer sig om, i redegørelsen, er det, fordi det bl.a. for os i finansudvalget, som har beskæftiget os meget med dette moderniseringsprogram, har set ud, som om en forbedring af den offentlige service var ligestillet med ordene »rationalisering« og »effektivisering«. Det er derfor, vi er interesseret i at høre, hvordan den service er blevet forbedret i de par år, vi har haft moderniseringsprogrammet kørende.

Man kan som politiker ikke lade være med at stille nogle spørgsmål som det, man også er, nemlig ganske almindelig borger i dette samfund. Det har jeg gjort igennem finansudvalget, og jeg har tilladt mig at stille så enkle spørgsmål som: hvordan kan det være, at man for at rationalisere sparer personale væk på de offentlige toiletter på hovedbanegården, hvorefter de offentlige toiletter kommer til at se sådan ud, at ikke nogen almindelig borger har lyst til at komme der og ikke føler sig særlig tryk ved at komme der? Det er måske ikke et spørgsmål, det er særlig høvisk at stille fra folketingets talerstol, men ikke desto mindre mener jeg, at det er sådan, de almindelige borgere en gang imellem kommer til at opfatte tingene med forbedret service eller ikke forbedret service i forbindelse med den offentlige sektors rationalisering og effektivisering.

Jeg er ikke så forfærdelig ked af at blive udnævnt til at være konservativ på det område, for jeg mener, at nogle af os i disse år i virkeligheden er de konservative og er glade for at være de konservative. Det drejer sig om alle de almindelige områder, hvor vi synes, at den offentlige sektor skulle være den, der fremmede servicen og fremmede de gode ting for borgerne.

Vi synes ikke, der er nogen rimelighed i, at man skal stå i lange køer og vente alle mulige steder, fordi den offentlige sektor skal rationalisere. Nu ved jeg godt, at det er staten, vi taler om i dag, men staten og kommunerne hænger jo sammen, og noget af statens politik, hvad enten det hedder besparelspolitik eller moderniseringspolitik, eller hvad det nu hedder, går ud på at holde kommu-

nerne fast inden for nogle meget stramme rammer. Det betyder faktisk, at man må stå længe i kø på bistandskontorerne. Det betyder, at man må vente længe på at få de bøger på biblioteket, man gerne ville have, og sådan nogle ting. Det er noget, vi godt vil være med til at forbedre. Vi vil gerne holde fast ved, at den offentlige sektor også har som opgave at give borgerne ordentlige og rimelige vilkår og en ordentlig og rimelig betjening og også f.eks. give de sagsbehandlere, som arbejder på bistandskontorerne, arbejdsforhold, så de kan være sig selv bekendt.

Om lønpolitikken har jeg ikke sagt så forfærdelig meget, men jeg vil da godt sige i dag, at sammenhængen efterlyser jeg. Forleden hørte jeg i radioen en skolelærer fortælle, at da hun blev lærer for ti år siden, blev hun lønnet på linje med en ingeniør, og hun havde en høj status, også hos sig selv, fordi hun havde en ordentlig løn. Nu bliver hun lønnet langt under en ingeniør; hendes selvurdering er forringet, muligvis også hendes uddannelse. Hvor er sammenhængen i et samfund, hvor man har brug for mennesker, der er veluddannede, højtuddannede, interesserede i at fremme samfundets vel, når man giver de mennesker, hvis produktivitet man ikke så nemt kan måle, en dårligere løn end andre, hvis produktivitet det ligger nærmere og lige for at måle?

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg fik ikke svar på, om regeringen i betragtning af de mange miljømæssige aspekter ved teknologiindførelsen har til hensigt at genindføre en fuld § 9-uddannelse for kontorområdet.

Jeg har et spørgsmål i forlængelse af det, hr. Ivar Nørgaard var inde på om teknologien. Indførelsen af den nye teknik skal jo i stort omfang finansieres igennem investeringspuljen, hvor lånene skal tilbagebetales ved reducerede bevillinger og der er krav om effektivisering og personalenedskæring. Hvordan vil man føre det ud i livet? Når man indfører EDB, er der i alle tilfælde ikke i indkøringsfasen besparelser på personalet. Erfaringerne viser faktisk mange steder, at i selve indkøringsfasen skal man endda bruge mere personale, og at indkøringsfasen kan være meget lang. Konsekvensen af kravet om